Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

• شنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۵ • ۱۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۶۹

www.INN.ir/sport

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

سرخابی‌ها در حسرت یک خانه

استقلال و پرسپولیس با وجود جایگاه و اعتباری که در فوتبال کشور دارند، همچنان از داشتن ابتدایی‌ترین زیرساخت یک باشگاه حرفه‌ای، یعنی ورزشگاه اختصاصی محروم‌اند. بازسازی ورزشگاه آزادی بار دیگر این ضعف قدیمی را به نمایش گذاشته؛ جایی که سرخابی‌ها برای میزبانی از رقبای خود ناچار شده‌اند به ورزشگاه شهرقدس نقل مکان کنند و همچنان خانه ثابتی برای برگزاری مسابقاتشان نداشته باشند. این وضعیت در حالی ادامه دارد که موضوع ساخت ورزشگاه اختصاصی برای استقلال و پرسپولیس بارها به یکی از وعده‌های مدیران این دو باشگاه تبدیل شده و حتی در مقاطعی طرح‌هایی هم برای تحقق آن مطرح شده است؛ اما در نهایت هیچ‌کدام از این ایده‌ها به مرحله اجرا نرسیده‌اند. نتیجه سال‌ها وعده و بی‌عملی، شرایطی است که امروز دو قطب اصلی فوتبال ایران برای تعیین محل میزبانی خود با چالش مواجه‌اند. اینکه استقلال و پرسپولیس هنوز از یک استادیوم اختصاصی بی‌بهره‌اند، معضلی بزرگ در فوتبال ایران است که حالا بیشتر از هر وقت دیگری به چشم می‌آید.

سوژه

تنها گزینه استاندارد هم روی لبه تیغ

پارس شیراز؛ از رؤیای B تا کابوس C

در حالی که مهدی تاج چند روز پیش ورزشگاه پارس شیراز را تنها گزینه ایران برای دریافت گرید B معرفی کرده بود، اظهارات تازه یکی از مسئولان مرتبط با فرآیند استانداردسازی نشان می‌دهد که رتبه این ورزشگاه هنوز قطعی نیست و حتی احتمال قرار گرفتن آن در جمع ورزشگاه‌های گرید C نیز وجود دارد؛ موضوعی که ادعای رئیس فدراسیون را با تردیدهای تازه‌ای مواجه کرده است.

ریشه این ابهام به روند ارزیابی ورزشگاه‌ها و الزاماتی بازمی‌گردد که سال گذشته از سوی ستاد استانداردسازی به مدیران و مسئولان مجموعه‌های ورزشی ابلاغ شده است. در واقع، برخورداری پارس شیراز از گرید B به اجرای کامل این الزامات بستگی دارد؛ موضوعی که هنوز در جریان بررسی‌های نهایی قرار دارد و نمی‌توان درباره تحقق آن با قطعیت اظهارنظر کرد. اطلاعات فعلی فدراسیون نیز بیشتر براساس گزارش‌های دریافتی از مسئولان ورزشگاه و ارزیابی‌های قبلی است، نه نتیجه نهایی بازرسی‌ها.

یکی از مسئولان مرتبط با این پرونده که تمایلی به انتشار نامش نداشت، در گفت‌وگو با «ایران ورزشی» درباره شرایط پارس شیراز توضیح داد: «سال گذشته در ستاد استانداردسازی که حالا وظایف آن به بخش صدور مجوز باشگاهی منتقل شده، یک‌سری موارد به مدیران عامل و مسئولان ورزشگاه‌ها اعلام شد. اگر آن موارد در ورزشگاه پارس شیراز اجرا شده باشد، این استادیوم گرید B را دریافت می‌کند، اما اگر اجرایی نشده باشد، باید در جریان بررسی‌ها مشخص شود که چه رتبه‌ای خواهد گرفت.»

این توضیحات نشان می‌دهد که برخلاف اظهارات رئیس فدراسیون، دریافت گرید B برای ورزشگاه پارس شیراز هنوز بر پایه یک ارزیابی نهایی و تأییدشده نیست. اجرای الزامات ابلاغی، شرط اصلی دستیابی به این رتبه است و تا زمانی که ناظران وضعیت موجود را بررسی و انطباق آن با استانداردهای موردنظر را تأیید نکنند، نمی‌توان درباره جایگاه قطعی این ورزشگاه اظهارنظر کرد. سابقه برخی اظهارات غیرقطعی و وعده‌های تحقق‌نیافته فدراسیون در حوزه‌های مختلف نیز حساسیت نسبت به این ادعا را بیشتر می‌کند.

قرار است پس از پایان بررسی‌ها، براساس آیین‌نامه جدید کنفدراسیون فوتبال آسیا، جدول رتبه‌بندی و دسته‌بندی ورزشگاه‌ها در چارچوب فرآیند صدور مجوز باشگاهی منتشر شود. به گفته این مسئول، پیش‌بینی می‌شود این روند طی دو تا سه ماه آینده به پایان برسد و وضعیت ورزشگاه‌های کشور به‌صورت عمومی اعلام شود. اهمیت این ارزیابی زمانی بیشتر می‌شود که بدانیم در فصل جاری، ورزشگاه‌های دارای گرید C نیز امکان میزبانی مسابقات لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسیا سطح دو را دارند، اما از فصل آینده تنها ورزشگاه‌های دارای گرید A و B مجاز به میزبانی این رقابت‌ها خواهند بود.

نکته قابل توجه دیگر، محدودیت اختیارات باشگاه‌ها در رفع نواقص زیرساختی است. مالکیت بسیاری از ورزشگاه‌ها در اختیار شهرداری‌ها، شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی، ادارات کل ورزش و جوانان و سایر نهادها قرار دارد و باشگاه‌ها تنها از طریق اجاره از این امکانات استفاده می‌کنند. بنابراین، پس از اعلام نتایج، مسئولیت رفع ایرادات باید به نهادهای مالک ابلاغ شود تا برای برطرف کردن آنها اقدام کنند. اکنون پارس شیراز در موقعیتی قرار گرفته که فاصله میان وعده و واقعیت آن تنها با ارزیابی رسمی مشخص خواهد شد. اما آیا این ورزشگاه همان استثنایی است که تاج از آن سخن گفته یا این که این ورزشگاه هم در فهرست ورزشگاه‌های گرید C قرار می‌گیرد؟ پاسخ این پرسش را نه اظهارات مدیران و گزارش‌های اولیه، بلکه بررسی نهایی براساس استانداردهای جدید AFC مشخص خواهد کرد.

نقل قول

کنفدراسیون مهلت ندهد، باشگاه‌ها زمینگیر می‌شوند

بابایی: برای عبور از هفت‌خان AFC، معجزه هم کافی نیست

استانداردسازی ورزشگاه‌ها، اصلاح سیستم روشنایی، مسقف کردن سکوها و رعایت ضوابط مالی و شرکتی، هزینه‌هایی را به باشگاه‌ها تحمیل کرده که تأمین آنها از توان بسیاری از مجموعه‌های ورزشی خارج است. در چنین شرایطی، علیرضا بابایی، مدیرعامل چادرملو اردکان، معتقد است عبور از این مسیر بدون حمایت دولت و اختصاص فرصت زمانی از سوی AFC امکان‌پذیر نیست. او در گفت‌وگو با «ایران ورزشی» خواستار رایزنی مهدی تاج برای دریافت مهلت سه ساله و تسهیلات ویژه شده و از رئیس جمهوری نیز می‌خواهد برای حل چالش زیرساخت‌های فوتبال ورود کند.

بابایی با اشاره به اقدامات انجام شده در ورزشگاه شهید نصیری یزد می‌گوید: «با حمایت استاندار ورزش‌دوست یزد، سال گذشته چمن ورزشگاه شهید نصیری زیر کشت رفت و با تکنولوژی بسیار خوبی به بهره‌برداری رسید و تحویل باشگاه چادرملو شد. فاصله ما با استانداردهای AFC در تمام زمینه‌ها، از قوانین شرکتی و فنی گرفته تا ورزشگاه‌ها، اسپانسرینگ و حساب‌های مالی، قابل توجه است و باشگاه‌ها باید برای کاهش این فاصله تلاش کنند. تاج باید از کنفدراسیون فوتبال آسیا برای فوتبال ایران تسهیلات و تخفیفاتی درخواست کند تا در برخی موارد انعطاف نشان دهند یا فرصتی سه ساله در اختیار ما قرار گیرد تا ورزشگاه‌ها به استانداردهای لازم برسند. قطر برای میزبانی جام جهانی توانست خود را به سطح استانداردهای جهانی برساند، اما ورزشگاه آزادی چندین سال است که همچنان در مرحله بازسازی قرار دارد. بابت این موضوع متأسفم.»

مدیرعامل چادرملو معتقد است الزامات AFC بدون توجه به محدودیت‌های مالی فوتبال ایران، فشار مضاعفی بر باشگاه‌ها وارد می‌کند. او این مقررات را به هفت‌خان رستم تشبیه کرده و می‌گوید: «این قوانین و سختگیری‌های کنفدراسیون فوتبال آسیا برای ما مثل تحریم عمل می‌کند؛ البته نباید اجازه داد در این مسیر خدشه‌ای به فوتبال ایران وارد شود. باید ورزشگاه‌ها به سطح مورد نظر AFC نزدیک شوند؛ مسقف کردن سکوها یکی از این الزامات است که هزینه زیادی دارد. موضوع نور ورزشگاه‌ها نیز اهمیت ویژه‌ای دارد و بودجه قابل‌توجهی می‌طلبد. برای مثال، اگر هزینه اصلاح سیستم روشنایی سال گذشته ۴۰ میلیارد تومان بود، امسال به ۱۰۰ میلیارد تومان رسیده است؛ هزینه‌ای که در بودجه باشگاه‌ها پیش‌بینی نشده و امکان تأمین آن را نداریم. تقریباً تمام تیم‌ها با این سختگیری‌ها مشکل دارند. هر مرحله‌ای را که پشت سر می‌گذاریم، با الزام تازه‌ای مواجه می‌شویم و انگار AFC هفت‌خان رستم را پیش روی باشگاه‌های ایرانی قرار داده است.»

بابایی معتقد است مسئولیت توسعه زیرساخت‌های ورزشی نباید تنها بر دوش باشگاه‌ها باشد. او با اشاره به نقش شهرداری‌ها در کشورهای دیگر تأکید می‌کند: «در دنیا شهرداری‌ها از حامیان اصلی ورزش هستند و تأمین زیرساخت‌ها و زمین‌های ورزشی را برعهده می‌گیرند؛ در ایران هم باید چنین اتفاقی بیفتد. استانداردسازی برخلاف تصور برخی افراد، کار یک یا دو روز نیست و به برنامه‌ای مدون نیاز دارد.»

ضعف زیرساختی، فوتبال ایران را دوباره به صدر اخبار آورده است

فوتبال زیر سقف غفلت

تا زمانی که خطر محرومیت از میزبانی جدی نشده بود، این هشدارها جایگاه چندانی در اولویت‌های مدیریتی نداشتند. اکنون که AFC با معیارهای سختگیرانه‌تری به سراغ ورزشگاه‌های ایران آمده، موجی از تحرک و پیگیری در میان مسئولان به راه افتاده است

گزارش یک

فائزه زمانی/ فوتبال ایران سال‌هاست با یک تناقض جدی دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ ورزشگاه‌هایی که در نگاه اول، از نظر ظاهر، ظرفیت و امکانات اولیه قابل قبول به نظر می‌رسند، اما به محض آنکه پای استانداردهای بین‌المللی به میان می‌آید، فهرست بلندبالایی از کمبودها و نواقص آنها آشکار می‌شود. ورود جدی‌تر کنفدراسیون فوتبال آسیا به موضوع استانداردسازی ورزشگاه‌ها و حتی رتبه‌بندی آنها، بیش از هر زمان دیگری فاصله زیرساخت‌های فوتبال ایران با معیارهای روز قاره را نمایان کرده و مدیران فوتبال کشور را در برابر یک آزمون جدی قرار داده است؛ آزمونی که عبور از آن با تصمیم‌های مقطعی و وعده‌های تکراری امکان‌پذیر نخواهد بود.

در میان ورزشگاه‌های فوتبال ایران، استادیوم امام رضا(ع) مشهد، فولاد آرنا و نقش جهان اصفهان همواره در فهرست مجموعه‌های مجهزتر کشور قرار داشته‌اند. این ورزشگاه‌ها دست‌کم از نظر دو پیش‌شرط مهم برای دریافت گریدهای A و B، یعنی ظرفیت مورد نیاز و مسقف بودن سکوها، شرایط قابل قبولی دارند. بر اساس الزامات مطرح شده، ورزشگاه‌های متقاضی گرید A باید بیش از ۲۰ هزار نفر ظرفیت داشته باشند و برای دریافت گرید B نیز ظرفیت بیش از ۱۰ هزار نفر ضروری است. البته برخورداری از این دو ویژگی به معنای عبور از تمام مراحل استانداردسازی نیست و نمی‌توان آنها را ملاک کافی برای تأیید نهایی یک مجموعه ورزشی دانست. در این میان، وضعیت ورزشگاه آزادی، مهم‌ترین و شناخته‌شده‌ترین استادیوم فوتبال کشور، اهمیت ویژه‌ای دارد. پروسه بازسازی این مجموعه از مرداد ۱۴۰۳ آغاز شده، اما با گذشت بیش از دو سال، هنوز به مرحله آمادگی کامل نرسیده است. مسئولان وعده داده‌اند طلسم آماده‌سازی آزادی در آخر دی‌ماه شکسته شود، اما یک نکته مهم همچنان پابرجاست: این ورزشگاه با وجود تمام تغییرات و اقداماتی که در جریان بازسازی آن انجام شده، فاقد سقف است. حالا با توجه به استانداردهای جدید کنفدراسیون فوتبال آسیا، اگر آزادی به دنبال دریافت گرید A باشد، باید موضوع مسقف کردن سکوها را نیز در دستور کار قرار دهد؛ الزامی که می‌تواند برنامه زمانی اعلام شده برای بهره‌برداری از این مجموعه را با ابهام جدی روبه‌رو کند. به بیان دیگر، احتمال دارد حتی وعده آماده‌سازی ورزشگاه تا پایان دی‌ماه نیز با مانع تازه‌ای مواجه شود.

واقعیت این است که استانداردهای AFC به سکوهای مسقف و تعداد صندلی‌ها محدود نمی‌شود. یک ورزشگاه برای میزبانی مسابقات در سطح مورد تأیید کنفدراسیون فوتبال آسیا، باید مجموعه‌ای از امکانات تخصصی و زیرساختی را در اختیار داشته باشد؛ از اتاق کنفرانس مطبوعاتی و جایگاه خبرنگاران گرفته تا مرکز رسانه، اینترنت پرسرعت و پایدار، میکسدزون و جایگاه‌های VIP، سیستم روشنایی، ژنراتور و منبع برق پشتیبان، سیستم اعلام عمومی، پارکینگ، مسیرهای دسترسی استاندارد، امکانات تردد افراد دارای معلولیت و حتی فضای اختصاصی استقرار خودروهای پخش تلویزیونی نیز بخشی از این الزامات هستند. بنابراین حتی ورزشگاه‌هایی که در شرایط فعلی نسبت به سایر مجموعه‌های کشور وضعیت بهتری دارند، برای رسیدن به استانداردهای مورد تأیید AFC همچنان باید مسیر قابل‌توجهی را طی کنند. مسأله مهم‌تر، زمان و هزینه‌ای است که اجرای این تغییرات به فوتبال ایران تحمیل می‌کند. استانداردسازی یک ورزشگاه با چند اقدام ظاهری، تعمیرات محدود یا بازسازی‌های مقطعی محقق نمی‌شود. بسیاری از اصلاحات مورد نیاز به طراحی مجدد بخش‌هایی از مجموعه، تأمین تجهیزات تخصصی، تخصیص بودجه و هماهنگی میان چندین نهاد اجرایی نیاز دارد. طی کردن چنین پروسه‌ای در یک هفته یا حتی یک ماه امکان‌پذیر نیست. از سوی دیگر، برگزاری مسابقات لیگ برتر نیز محدودیت‌های اجرایی بیشتری ایجاد می‌کند و در عمل دست مدیران ورزشگاه‌ها را برای انجام عملیات گسترده بازسازی و اصلاح زیرساخت‌ها می‌بندد.

نکته قابل تأمل آن است که الزامات کنفدراسیون فوتبال آسیا موضوع تازه‌ای نیست. سال‌ها قبل درباره ضرورت ارتقای زیرساخت‌ها و مهلت‌های تعیین شده برای انطباق با استانداردهای جدید هشدار داده شده بود، اما به نظر می‌رسد تا زمانی که خطر محرومیت از میزبانی جدی نشده بود، این هشدارها جایگاه چندانی در اولویت‌های مدیریتی نداشتند. اکنون که AFC با معیارهای سختگیرانه‌تری به سراغ ورزشگاه‌های ایران آمده، موجی از تحرک و پیگیری در میان مسئولان به راه افتاده است؛ تحرکی که اگر زودتر شکل می‌گرفت، شاید امروز بسیاری از این کمبودها به چالش جدی فوتبال کشور تبدیل نمی‌شدند.

نباید فراموش کرد که بخش مهمی از عقب‌ماندگی فعلی، حاصل سال‌ها تعلل، بی‌توجهی به هشدارها و تصمیم‌گیری‌های مقطعی است. مسأله دیگر تنها دریافت یک گرید یا حفظ امتیاز میزبانی نیست؛ اعتبار فوتبال ایران و توانایی آن برای رقابت در سطح قاره نیز به کیفیت زیرساخت‌هایش گره خورده است. وقتی حتی ورزشگاه‌های به ظاهر مجهز کشور برای عبور از فیلتر AFC با کمبودهای متعدد روبه‌رو هستند، طبیعتاً وضعیت سایر مجموعه‌ها نگران‌کننده‌تر خواهد بود.

دیگر نمی‌توانیم با ورزشگاه‌های قدیمی در آسیا بجنگیم

رفعتی: AFC ورزشگاه‌های مدرن ما را هم قبول ندارد

سؤال و جواب

با وجود گذشت دو سال از آغاز فرآیند استانداردسازی ورزشگاه‌ها و اجرای برخی اقدامات اصلاحی، هنوز هیچ‌یک از استادیوم‌های ایران موفق به دریافت گرید A کنفدراسیون فوتبال آسیا نشده‌اند و تنها ورزشگاه پارس شیراز توانسته مجوز گرید B را کسب کند. شرایطی که نشان می‌دهد ارتقای ظاهری امکانات، بدون رفع نواقص اساسی و همگامی با استانداردهای متغیر AFC، نمی‌تواند فوتبال ایران را به سطح مطلوب برساند. داود رفعتی، رئیس کمیته استانداردسازی ورزشگاه‌ها، در گفت‌وگو با «ایران ورزشی» با تشریح آخرین وضعیت استادیوم‌های لیگ برتری، از کمبودها و برنامه‌های اصلاحی ورزشگاه‌های مدعی دریافت گرید A، شرایط سایر ورزشگاه‌ها و آخرین وضعیت بازسازی آزادی سخن گفته و ابراز امیدواری کرده است که مهم‌ترین ورزشگاه کشور تا پایان دی‌ماه به چرخه میزبانی بازگردد.

با گذشت دو سال از آغاز فرآیند استانداردسازی ورزشگاه‌های ایران، چرا هنوز هیچ‌یک از آنها، به‌جز پارس شیراز، نتوانسته‌اند در گریدهای بالای AFC قرار بگیرند؟

در این دو سالی که فرآیند استانداردسازی آغاز شده، وضعیت ورزشگاه‌های لیگ برتر بهتر شده و نسبت به گذشته پیشرفت‌هایی داشته‌ایم. تقریباً ۸۰ درصد ورزشگاه‌ها از نظر وضعیت نور ارتقا پیدا کرده و به اسکوربوردهای ۴k مجهز شده‌اند. همچنین گیت‌ها، ورودی‌ها، خروجی‌ها و سکوها نیز بهبود پیدا کرده‌اند. نکته اینجاست که استانداردهای AFC هر روز تغییر می‌کنند و سخت‌گیری‌ها هم افزایش می‌یابد؛ بنابراین ناچاریم متناسب با این تغییرات، اصلاحات و اقدامات جدیدی انجام دهیم.

چه عاملی باعث تمایز ورزشگاه پارس شیراز از سایر استادیوم‌های کشور شده است؟

ورزشگاه پارس شیراز پس از صعود فجرسپاسی به لیگ برتر، با نگاه ویژه و شرایط بهتری به‌روزرسانی شد و به همین دلیل توانست در گریدهای بالای AFC قرار بگیرد. وجود سقف در دو طرف ورزشگاه نیز کمک زیادی به ارتقای درجه آن کرده است.

اگر ورزشگاه پارس شیراز به‌طور کامل مسقف شود، می‌تواند گرید A دریافت کند؟

بله. ورزشگاه‌هایی در گرید A قرار می‌گیرند که به‌طور کامل مسقف باشند، اما پارس شیراز در حال حاضر فقط در دو طرف سکوها سقف دارد.

مشکل ورزشگاه‌های مطرحی مانند فولادآرنا، نقش جهان و امام رضا(ع) چیست که با وجود امکانات مناسب، هنوز به گرید A نرسیده‌اند؟

ورزشگاه فولادآرنا در حال حاضر سقف کامل دارد، اما یک‌سری ایرادها از گذشته باقی مانده که هنوز برطرف نشده‌اند. برای مثال، اسکوربوردهای قدیمی دارد که نور آنها کافی نیست و به‌دلیل استفاده از لامپ‌های گازی، کیفیت‌شان افت کرده است. فولادآرنا تقریباً به‌روز است و یکی از ورزشگاه‌های مدرن کشور به شمار می‌رود، اما مشکلاتی در بخش نور، رختکن، سرویس‌های بهداشتی و حمام دارد. همچنین طول میکسدزون باید افزایش پیدا کند تا استانداردهای لازم را به دست بیاورد.

ورزشگاه نقش جهان نیز ظرفیت و پتانسیل خوبی دارد، اما یک‌سری ایرادها در آن وجود دارد که مانع دریافت گرید A شده است. ورزشگاه امام رضا(ع) هم در مقایسه با فولادآرنا و نقش جهان نواقص بیشتری دارد، اما اگر اراده و همت لازم برای رفع این موارد وجود داشته باشد، امکان دریافت گرید A برای آن نیز فراهم است.

وضعیت سایر ورزشگاه‌های لیگ برتری چگونه است و چه برنامه‌ای برای ارتقای درجه آنها دارید؟

نقشه ورزشگاه سیروس قایقران را به‌طور کامل تغییر داده‌ایم و این ورزشگاه پس از انجام بازسازی‌های موردنظر، می‌تواند تا گرید B ارتقا پیدا کند. ورزشگاه سیرجان نیز قابلیت سقف‌گذاری دارد. ورزشگاه رفسنجان هم در حال حاضر از یک طرف سقف دارد و اگر این سقف کامل شود، می‌تواند به گرید B برسد.

در شرایط فعلی، ورزشگاه‌هایی که سقف ندارند در گرید C قرار می‌گیرند؛ البته به شرطی که استانداردهای جدید مربوط به این گرید را داشته باشند. این ورزشگاه‌ها برای برگزاری مسابقات لیگ برتر مشکلی ندارند و مسأله اصلی، میزبانی از رقابت‌های لیگ نخبگان و لیگ سطح ۲ آسیاست.

برای رسیدن به این استانداردها چه بازه زمانی در نظر گرفته شده است؟

اقدامات باید از همین حالا آغاز شود تا پس از بررسی‌های AFC در پایان فصل آینده، مشکلات برطرف شده باشند. ورزشگاه امام رضا(ع)، نقش جهان و فولادآرنا ظرفیت دریافت گرید A را دارند، اما نواقصی در آنها وجود دارد که باید برطرف شود تا به این درجه برسند.

چه مسأله‌ای باعث شده فوتبال ایران با وجود برخورداری از ورزشگاه‌های بزرگ و مدرن، هنوز هیچ استادیومی در گرید A نداشته باشد؟

قطعاً فدراسیون فوتبال هم تمایل دارد وضعیت ورزشگاه‌های کشور به‌روز باشد و اینکه هیچ‌کدام از استادیوم‌های ما گرید A ندارند، موضوعی نیست که مورد رضایت مسئولان باشد. مطمئناً پس از بررسی‌ها، ورزشگاه‌هایی که به گرید A نزدیک‌تر هستند، برای رسیدن به این سطح حرکت خواهند کرد. هیچ‌کس نمی‌خواهد ورزشگاه‌های کشورش بدون گرید A و B باقی بمانند.

ورزشگاه آزادی در فرآیند استانداردسازی چه وضعیتی دارد و آیا امکان دریافت گرید A برای آن وجود دارد؟

قرار است برای ورزشگاه آزادی سقف نصب شود. مشکلات دیگر این استادیوم، از جمله میکسدزون، سرویس‌های بهداشتی، رختکن و موارد دیگر برطرف شده است. چمن نیز به‌تازگی سبز شده و قرار است بخش مصنوعی هم به آن تزریق شود تا هرچه سریع‌تر به بهره‌برداری برسد. بنابراین اگر سقف ورزشگاه هم نصب شود، مهم‌ترین استادیوم کشورمان می‌تواند گرید A دریافت کند.

بازسازی آزادی بالاخره چه زمانی به پایان می‌رسد و این ورزشگاه چه زمانی به چرخه میزبانی بازمی‌گردد؟

ثابت‌قدم پیش از برکناری خود گفته بود که ورزشگاه آزادی تا آذرماه آماده می‌شود. اکنون ما هم امیدواریم که این ورزشگاه حداقل تا پایان دی‌ماه آماده شود و به چرخه میزبانی بازگردد.

یادداشت

علی دادرس
معاون فرهنگی باشگاه پیکان

توفیق اجباری برای باشگاه‌ها

استانداردسازی ورزشگاه‌ها و انطباق زیرساخت‌های فوتبال ایران با الزامات کنفدراسیون فوتبال آسیا، اگرچه فرآیندی زمان‌بر و هزینه‌بر است، اما می‌تواند فرصتی برای ارتقای کیفیت میزبانی و توسعه فوتبال باشگاهی باشد.

در سال‌های اخیر فعالیت مستمری در این زمینه داشته‌ایم و سال گذشته نیز موفق به دریافت مجوز ملی شدیم.

در چند سال گذشته، از ورزشگاه شهدای شهر قدس برای میزبانی استفاده می‌کردیم، اما به دلیل آماده نبودن ورزشگاه آزادی و میزبانی سرخابی‌ها در شهر قدس، مسابقات خود را در ورزشگاه پاس قوامین برگزار می‌کنیم.

در حال حاضر مکاتبات با مسئولان ورزشگاه‌های پاس قوامین و شهدای شهر قدس در جریان است تا شرایط موجود مورد بررسی قرار گیرد. البته تشخیص وضعیت دقیق این ورزشگاه‌ها برعهده بازرسان است و باید مشخص شود چه نواقص و مشکلاتی وجود دارد.

پس از انجام بررسی‌های اولیه، اقدامات اصلاحی ضروری باید در دستور کار قرار گیرد و با بازرسی مجدد، نظر قطعی درباره وضعیت استانداردها اعلام شود.

در حال حاضر از گرید دقیق ورزشگاه‌های طرف قرارداد خود اطلاعی نداریم و لازم است همه موارد بر اساس چک‌لیست AFC ارزیابی شود.

تغییر استانداردها و ابلاغ الزامات جدید نیز باعث شده هنوز تصویر روشنی از شرایط مورد انتظار نداشته باشیم.

هرچند ورزشگاه‌های پاس قوامین و شهدای شهر قدس تقریباً استانداردهای لازم را دارند، اما باید مشخص شود در به‌روزرسانی جدید کنفدراسیون فوتبال آسیا چه معیارهایی مورد توجه قرار گرفته است.

نباید فراموش کرد که استانداردسازی زیرساخت‌ها فرآیندی زمان‌بر است. حتی ورزشگاه آزادی نیز با وجود گذشت زمان قابل توجه، هنوز به مرحله بهره‌برداری نرسیده است. بنابراین انتظار نمی‌رود سایر ورزشگاه‌ها نیز در مدت کوتاهی به استانداردهای جدید برسند.

ابتدا باید چک‌لیست‌ها در اختیار باشگاه‌ها قرار گیرد، سپس بازرسی‌ها انجام شود و پس از مشخص شدن نواقص، تأمین اعتبار و اجرای اقدامات اصلاحی در دستور کار قرار گیرد. مسئولان نیز با آگاهی از زمان‌بر بودن این فرآیند، قول مساعدت و همکاری حداکثری داده‌اند.

بی‌شک سختگیری‌های AFC به سود فوتبال و ورزش ایران است؛ چراکه ارتقای استانداردها می‌تواند شرایط آبرومندانه‌تری برای میزبانی مسابقات فراهم کند و تجربه بهتری برای هواداران رقم بزند.

مجهزتر شدن ورزشگاه‌ها، زمینه حضور تماشاگران بیشتر و رونق فوتبال را فراهم می‌کند. ورزش یک صنعت و ابزار مهم بازاریابی است و هر اندازه گردش مالی در آن افزایش پیدا کند، باشگاه‌ها، هواداران و سایر بخش‌های مرتبط نیز از منافع آن بهره‌مند خواهند شد.

استانداردسازی، اگرچه با هزینه و زمان همراه است، می‌تواند به توفیقی اجباری برای آینده فوتبال ایران تبدیل شود.

یادداشت

حمیدرضا گرشاسبی
مدیرعامل باشگاه فولاد خوزستان

صیانت از یک سرمایه ملی

ورزشگاه فولاد یکی از مدرن‌ترین و مجهزترین مجموعه‌های ورزشی کشور و از دستاوردهای ارزشمند در عرصه ورزش و عمران ایران است. این مجموعه فراتر از یک مکان ورزشی، سرمایه‌ای ملی و میراثی ارزشمند برای نسل‌های آینده به شمار می‌رود؛ سرمایه‌ای که ساخت آن با کیفیت مطلوب و بر پایه استانداردهای روز انجام شده و امروز صیانت از آن، ضرورتی جدی و مسئولیتی مشترک است.

اعتقاد داریم همان‌گونه که در احداث ورزشگاه فولاد دقت، کیفیت و نگاه حرفه‌ای مورد توجه قرار گرفت، نگهداری و بهره‌برداری از آن نیز باید با همین رویکرد دنبال شود.

تحقق این هدف، بدون همراهی و حمایت مجموعه کارخانه فولاد امکان‌پذیر نیست. خوشبختانه این حمایت وجود دارد و تلاش می‌کنیم با بهره‌گیری از ظرفیت‌ها، امکانات و توان مجموعه فولاد، زمینه حفظ و ارتقای این سرمایه ارزشمند را فراهم کنیم.

طبیعی است که مجموعه‌ای با این ابعاد و اهمیت، در گذر زمان با نواقصی روبه‌رو شود که باید برای رفع آنها برنامه‌ریزی کرد. در شرایط فعلی، مهم‌ترین اولویت ما به وضعیت چمن ورزشگاه مربوط می‌شود. کیفیت چمن طی سال‌های گذشته تا حدودی افت کرده و اصلاح این وضعیت، در صدر برنامه‌های اجرایی قرار دارد. با حمایت کارخانه فولاد، برنامه تعویض و بهسازی چمن در دستور کار است و امیدواریم این اقدام در کوتاه‌ترین زمان ممکن به نتیجه برسد.

پس از برطرف کردن نواقص موجود، هدف ما ارتقای ورزشگاه فولاد به سطح استانداردهای بین‌المللی و فراهم کردن شرایطی مطلوب برای میزبانی مسابقات مهم، حضور تماشاگران و فعالیت ورزشکاران است.

ورزشگاه فولاد شایسته آن است که نه‌تنها به‌عنوان نمادی از توانمندی در ساخت، بلکه به‌عنوان الگویی در نگهداری و مدیریت مجموعه‌های ورزشی کشور شناخته شود. با تداوم حمایت کارخانه فولاد و تلاش مجموعه مدیریتی، می‌توانیم آینده‌ای در خور شأن این سرمایه ملی و ورزش ایران رقم بزنیم.